

Donació d'òrgans i de teixits

Siguem generosos: només amb els ronyons o el fetge es podrien salvar diverses vides

Tots podem fer un acte d'imaginació anticipant la nostra pròpia mort. Un acte que tots més o menys tenim assumit, poc a poc, amb més o menys intensitat, convenciment i certitud.

Alguns, d'aquest moment en fan un acte teatral, com la sortida d'escena d'un actor en el punt més emocionant de la representació. Altres en fan un acte final, sense retorn.

Els anhels de tantes coses queden sense resposta. Determinades visions d'aquest fet transcendental ens el presenten com una oportunitat. No està gens clar que la mort sigui una oportunitat, però si que està clar que és un fet inevitable, un fet que hem d'afrontar d'una forma ordenada i tranquil·la.

El que sí que és veritat és que paga la pena perdre, o aprofitar, alguns llargs moments per reflexionar sobre aquest fet. Independentment del resum que fem de la nostra pròpia vida (una autoavaluació, de ben segur molt favorable), també és un moment oportú per pensar en els qui seguiran vivint –o malvivint– en el nostre planeta, en la nostra ciutat, en la nostra família, i si, abans d'acomiar-nos definitivament d'aquest complicat món, estem en disposició de deixar alguna cosa nostra que ja no necessitarem.

Em refereixo al nostre cos i als nostres òrgans i teixits, entenent que algun d'aquests òrgans poden encara ser útils per perllongar la vida d'alguna persona a la qual poden fer-li falta.

La donació d'òrgans és un acte

La voluntat és del donant, però la família pot tenir la seguretat que el cos de la persona estimada serà tractat amb respecte

de generositat, un acte pel qual una persona manifesta la voluntat que, a partir del moment de la seva mort, qualsevol part del seu cos, que sigui apta per al trasplantament, pugui ser utilitzada per ajudar altres persones.

D'altra banda, la donació també pot tenir lloc a partir d'un donant viu que cedeix un òrgan o teixit que pot ajudar a sobreviure a una persona malalta, sense que aquest fet hagi de suposar un perill per a la vida del donant.

La voluntat sempre és del donant, però la família pot tenir la seguretat que el cos de la persona estimada, en tots els casos, serà tractada amb respecte.

¿Què cal fer per ser donant?

Quan una persona es planteja la possibilitat de fer aquest pas i decideix a fer donació dels seus òrgans i teixits, amb la finalitat que siguin trasplantats per ajudar altres persones, la primera cosa que ha de fer, i la més important, és comunicar la seva decisió a la família i als amics més íntims. Ells seran els primers als qui es consultarà la possibilitat de la donació després de la mort, tot esperant que respectin la voluntat del donant.

També es pot emplenar un carnet de donant i portar-lo sempre amb la documentació personal, com a testimoni de la decisió presa. És un carnet

que no compromet i del qual podem desfer-nos quan vulguem, si canviem d'opinió. Aquest carnet es pot obtenir directament en una de les webs citades en aquest escrit, però cal tenir clar que es tracta d'una mera formalitat.

Es pot obtenir el carnet corresponent en alguna de les organitzacions que s'ocupen de la coordinació d'aquests trasplantaments. Aquest carnet no pretén una altra cosa que deixar constància de la voluntat manifestada i explícita de donar els òrgans i teixits en el moment de la mort.

Un cas particular de donació

Em vull referir a la donació del cos per a la investigació. Sobre aquest punt, una altra vegada sorgeixen les prevencions del que es coneix com el *culte a la mort*, i el seu resultat és que hi ha poques donacions en aquest sentit.

Cal tenir en compte que, a la llarga, la donació del cadàver a la ciència té els mateixos efectes que la donació d'un òrgan -ronyó, cor, teixits o el que sigui- perquè s'utilitzi per recuperar una persona malalta.

La donació del cadàver cal fer-la directament a una Facultat de Medicina concreta que accepta (i espera) les donacions de cadàvers per la investigació.

Fem-nos donants

Aquesta és una decisió personal que s'ha de fer, com la majoria de les coses d'aquest món, amb convenciment, amb convicció i amb generositat.

Reflexionem sobre la mort, un fet proper o llunyà, però indefugible. Fem-ho amb tranquil·litat, amb impertorbabilitat, amb responsabilitat. I si ho creiem convenient, siguem generosos. #

Normativa i informació

La normativa que tracta sobre el tema de la donació d'òrgans és la *Ley 30/1979, de 27 de octubre, sobre extracció y trasplante de órganos*.

A més, cada comunitat autònoma ha promulgat Ordres que desenvolupen aquesta Llei i que especifiquen alguns aspectes sobre aquest acte.

Es pot ampliar la informació en les webs de les entitats coordinadores de trasplantaments:

<http://www10.gencat.net/catsalut/ocatt/ca/html/mapaweb.htm>

http://www.ont.es/Home?id_nodo=124

Mútua de l'Associació del Personal de "la Caixa"

www.mutuaassociacio.com

e-mail: mutua@mutuaassociacio.com

Telèfon: 93 418 81 70

